

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 6C/108/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213203646
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2013:3213203646.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom JUDr. Radoslavom Svitanom, PhD., v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s, so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO 35 697 270, proti odporcovi: Z. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX L. XX, o zaplatenie 773,85 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 198,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 198,63 eur od 16.12.2011 do zaplatenia.

Súd povoľuje odporcovi uhrádzať uvedené plnenie v splátkach po 25 eur mesačne, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku. Neuhradenie čo i len jednej splátky riadne a včas má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti sa návrh z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným dňa 23.7.2013 navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 773,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 16.12.2011 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ uzavrel s odporcom štyri zmluvy, a to zmluvu č. A3797274, č. A5496061, č. A3251722, č. A3252106, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky. V zmysle týchto zmlúv navrhovateľ vypožičal odporcovi 4 ks SIM kariet, ktoré umožňujú využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 341,85 eur vyfakturovaných v období od 2011/08 do 2011/10. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 1.12.2011 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou, ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Navrhovateľ žiadal, aby mu súd priznal okrem sumy za neuhradené služby vo výške 341,85 eur aj nárok na zaplatenie sumy 432,00 eur ako náhrady škody, ktorá navrhovateľovi vznikla. K tomu navrhovateľ uviedol, že ustanovenia dodatkov, v ktorých je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/ telekomunikačné zariadenie, boli v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka je tak navrhovateľ ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Navrhovateľ sa však voči odporcovi domáha nároku vo výške škody, ktorá navrhovateľovi vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie ZTE WP650,

a to vo výške 69,00 eur, ďalej zariadenie Orange Boston vo výške 199,00 eur a zariadenie Samsung Monte S5620 White and Red vo výške 164,00 eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, tzn. predstavuje škodu navrhovateľa, ktorú odporca navrhovateľovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatkov sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Odporca si bol v zmysle dodatkov vedomý, že mobilný telefón/ telekomunikačné zariadenie je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 dodatkov, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou, len z toho dôvodu, že sa odporca zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatkoch, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že navrhovateľovi by vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia).

Odporca na pojednávaní dňa 9.12.2013 uviedol, že prišiel o dom, mal exekúcie, nemal z čoho platiť. Aj v súčasnosti spláca dlhy voči bankám. Požiadal súd, aby mu umožnil splácať dlh v splátkach po 25 eur mesačne. Ďalej v rámci výsluchu odporcu odporca uviedol, že prvé zmluvy uzatváral ako fyzická osoba nepodnikateľ, potom od roku 2011 začal pracovať na živnosť. Keď mu skončila viazanosť, ponúkli mu zmluvu na živnosť. Na otázku, či mal tieto zmluvy a telefóny zahrnuté v majetku ako podnikateľ a či uplatňoval zaplatené úhrady ako výdavky v daňovom priznaní, odporca uviedol, že zmluvy uzatváral na pripojenie na domáce účely, išlo o dva mobilné telefóny, jednu pevnú linku a jedno internetové pripojenie. Do daňového priznania ich nedával.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, najmä: zmluva o pripojení č. A3797274 z 26.6.2008 (tel. č. 0918114993), zmluva o pripojení č. A5496061 zo 4.2.2011 (tel. č. 0383810442), dodatok k zmluve o pripojení č. A5496061 zo 4.2.2011, zmluva o pripojení č. A3251722 z 1.10.2007 (tel. č. 0918956827), dodatok k zmluve o pripojení č. A3251722 z 18.2.2011, príloha č. 1 dodatku k zmluve, zmluva o pripojení č. A3252106 z 1.10.2007 (tel. č. 0918956983), dodatok k zmluve o pripojení č. A3252106 z 18.2.2011, príloha č. 1 dodatku k zmluve, výpis detailov „SOS“ k telekomunikačnému zariadeniu ZTE WP650, výpis detailov „SOS“ k mobilnému telefónu Orange Boston, výpis detailov „SOS“ k mobilnému telefónu Samsung Monte S5620 White and Red, záznamy navrhovateľa o reorganizácii telefónneho čísla, všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „všeobecné podmienky“), pokus o pokonávku z 1.12.2011 s doručenkou, faktúry predložené navrhovateľom (faktúry č. 2121607768, č. 2124906700, č. 2121607896, č. 2128265408, č. 2124970318, č. 2121672032, č. 2128201304, č. 2124907710, č. 2128201301, č. 2124906697, č. 2128201937 a č. 2121609282) a dôkazov o majetkových pomeroch odporcu (poštový poukaz - podací lístok o výplate 84,40 eur pre ZSE Energia, a.s., platobný doklad SIPO, potvrdenie o hotovostnom vklade v Slovenskej sporiteľni, výplatné pásky odporcu za obdobie 6/2013 a 8/2013, exekučný príkaz súdneho exekútora JUDr. René Matušku č. EX 4026/11, notárska zápisnica notárky JUDr. Kataríny Valovej, PhD. č. N 440/2012 - osvedčenie o vykonaní opakovanej dobrovoľnej dražby) a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ a odporca uzavreli zmluvu o pripojení (č. A3797274) dňa 26.6.2008, ďalšiu zmluvu o pripojení (č. A5496061) spolu s dodatkom k nej dňa 4.2.2011, dve zmluvy o pripojení (č. A3251722 a č. A3252106) dňa 1.10.2007 a dodatky k nim dňa 18.2.2011. Na základe uvedených zmlúv poskytol navrhovateľ odporcovi pripojenie k svojej verejnej telefónnej sieti a fakturoval mu cenu za poskytnutie služieb. Odporca neuhradil faktúry č. 2121607768, č. 2124906700, č. 2121607896, č. 2128265408, č. 2124970318, č. 2121672032, č. 2128201304, č. 2124907710, č. 2128201301, č. 2124906697, č. 2128201937 a č. 2121609282, ktoré boli splatné do 24.8.2011, do 24.9.2011 alebo do 24.10.2011. Navrhovateľ listom z 1.12.2011 označeným ako pokus o pokonávku vyzval odporcu na uhradenie uvedených faktúr spolu so zmluvnou pokutou vo výške 432,00 eur, a to do 15.12.2011. Ani na túto výzvu odporca faktúry ani ich časť neuhradil.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase uzatvárania vyššie uvedených zmlúv a dodatkov, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi

zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh bol podaný čiastočne dôvodne. Súd mal za preukázané, že účastníci konania uzatvorili zmluvy o pripojení a dodatky k zmluvám o pripojení. Napriek tomu, že na niektorých zmluvách a dodatkoch bol odporca uvedený ako fyzická osoba - podnikateľ, súd všetky zmluvy a dodatky vyhodnotil ako spotrebiteľské zmluvy v zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že z výsluchu odporcu vyplynulo, že úmyslom odporcu bolo získať dva mobilné telefóny, pevnú linku a pripojenie k internetu na domáce použitie, tieto nezahŕňal do podnikania ani do daňového priznania ako výdavky. Navrhovateľ toto tvrdenie odporcu nerozporoval a ani nepreukázal opak. Okrem toho samotné označenie zmluvnej strany ako podnikateľa nič nevypovedá o skutočnom účele uzavretia zmluvy na podnikateľskú činnosť. Navrhovateľ nepreukázal a ani neuviedol, na aký konkrétny účel podnikateľskej činnosti odporcu mali byť zmluvy a dodatky uzatvárané.

Súd však uvádza, že bez ohľadu na to, či by zmluvy a dodatky boli posúdené ako spotrebiteľské zmluvy alebo nie, navrhovateľ uplatňoval svoje nároky na základe faktúr za poskytnuté služby a na základe ním tvrdenej škody, nie napríklad na základe zmluvnej pokuty (o ktorej výslovne uviedol, že po jej vyhlásení za neprijateľnú podmienku Krajským súdom v Prešove je povinný zdržať sa jej používania a v tomto konaní neuplatňuje zmluvnú pokutu, ale nárok na náhradu škody). Na posúdenie obsahu faktúr a vzniku škody nemá v danom prípade vplyv, či ide o spotrebiteľské zmluvy alebo nie.

Na základe zmlúv o pripojení a dodatkov k zmluvám o pripojení navrhovateľ poskytoval odporcovi službu pripojenia k telefónnej sieti. Odporca napriek svojej zákonnej i zmluvnej povinnosti neuhradil vystavené faktúry za túto službu. Navrhovateľ má z titulu skutočne poskytnutých a fakturovaných služieb nárok na úhradu tých položiek z ním predložených faktúr, ktoré predstavujú odplatu za skutočne poskytnuté služby (mesačné poplatky, balíky služieb, hovorné, odoslané SMS). Súd nepriznal navrhovateľovi nárok na úhradu tých položiek na faktúrach, ktorými boli účtované poplatky za odpojenie a za znovupripojenie, a to z dôvodu, že súd nemal možnosť overiť oprávnenosť účtovania týchto poplatkov. Podľa článku 11 bodu

11.1 všeobecných podmienok, ktoré predložil navrhovateľ, sú sadzby cien a poplatkov za poskytovanie jednotlivých služieb spoločnosťou Orange Slovensko obsiahnuté v platnom cenníku. Navrhovateľ však cenník súdu nepredložil, teda v tejto časti (pokiaľ ide o účtované poplatky za odpojenie a znovupripojenie) navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno o správnosti vyrúbenia týchto poplatkov v ním predložených faktúrach. Súd preto neuznal ako oprávnené položky označené ako „znovuprip. po vymáhaní pohľad.“ vo výške 26,5219 eur bez DPH účtované vo faktúrach č. 2121607768, č. 2121607896, č. 2121672032 a č. 2121609282 a položky označené ako „odpojenie“ vo výške 3,3194 eur bez DPH účtované vo faktúrach č. 2128265408, č. 2128201304, č. 2128201301 a č. 2128201937. Spolu teda ide o účtované poplatky v celkovej výške $4 \times 26,52 + 4 \times 3,3194$ eur = 119,3652 eur bez DPH, čo s DPH vo výške 20 % predstavuje 143,22 eur. V tejto časti súd návrh z vyššie uvedených dôvodov zamietol.

Pokiaľ ide o ostatné položky navrhovateľom predložených faktúr (navrhovateľom požadovaných 341,85 eur - nepriznaných 143,22 eur = 198,63 eur), súd návrhu v tejto časti vyhovel, keďže dospel k záveru, že navrhovateľ má právo na úhradu skutočne poskytnutých a vyúčtovaných služieb.

Keďže sa odporca neuhradením súdom uznaných súm z faktúr predložených navrhovateľom riadne a včas dostal do omeškania, patrí navrhovateľovi právo na úrok z omeškania. Navrhovateľ v pokuse o pokonávku vyzval odporcu, aby uhradil dlžnú sumu do 15.12.2011, preto sa odporca dostal do omeškania so zaplatením od 16.12.2011. V skutočnosti sa odporca dostal do omeškania už dňom nasledujúcim po dni splatnosti tej-ktorej faktúry (24.8.2011, 24.9.2011 resp. 24.10.2011) a výška zákonného úroku z omeškania podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. by bola vyššia, avšak súd bol viazaný návrhom, preto priznal navrhovateľovi úrok z omeškania v navrhovateľom požadovanej výške 9 % ročne a od navrhovateľom požadovaného dňa 16.12.2011.

Súd zamietol návrh v časti zaplatenia sumy 432,00 eur, ktorú navrhovateľ uplatňoval titulom náhrady škody. Navrhovateľ súdu nepredložil žiadne dôkazy o výške škody, ktorá mu skutočne vznikla porušením povinnosti zo strany odporcu. Na dôkaznom bremene navrhovateľa nič nemení ani vyhlásenie odporcu v jednotlivých dodatkoch k zmluvám o pripojení, že si je vedomý, že mobilný telefón mu je predávaný za zľavnenú cenu len z dôvodu zmluvnej viazanosti a že porušením jeho povinností vznikne navrhovateľovi škoda minimálne vo výške zľavy z ceny mobilného telefónu. Takéto vyhlásenie môže preukázať iba to, že odporca si bol vedomý možnosti spôsobenia škody (aj táto preukaznosť je však podstatne redukovaná tým, že toto vyhlásenie bolo súčasťou formulárovej spotrebiteľskej zmluvy), avšak (aj keby nešlo o spotrebiteľskú zmluvu) to nijako nezbavuje navrhovateľa povinnosti preukázať skutočne vzniknutú škodu. To, že navrhovateľ poskytol odporcovi mobilný telefón za zníženú cenu, bolo podľa názoru súdu súčasťou jeho obchodnej stratégie. Skutočnosť, že odporca neuhradil faktúry za služby, nemá žiadnu priamu súvislosť so škodou, ktorá mala navrhovateľovi podľa jeho tvrdenia vzniknúť tým, že zostala neuhradená časť ceny mobilného telefónu. Listiny predložené navrhovateľom, označené ako „Detaily k SOS“, ktoré mali pravdepodobne (navrhovateľ nevysvetlil účel ani pôvod týchto listín) preukazovať cenu, za ktorú mal navrhovateľ taký istý mobilný telefón predávať mimo akcií, nemôže súd považovať za dostatočný dôkaz. Jednak ide (pravdepodobne, keďže navrhovateľ nevysvetlil pôvod listín) o výpis z vnútornej evidencie navrhovateľa, ktorý teda v podstate obsahuje len vyhlásenie navrhovateľa o akciovej cene a o predajnej cene bez akýchkoľvek dôkazov, a jednak vôbec nejde o dôkaz o tom, že navrhovateľovi skutočne vznikla konkrétna škoda resp. ušlý zisk v priamej príčinnej súvislosti s porušením povinnosti odporcu.

Rozdiel medzi akciovou cenou a tzv. „predajnou“ cenou, ako ju označil navrhovateľ, nemožno v žiadnom prípade považovať za škodu a neexistuje ani príčinná súvislosť s konaním odporcu. Znížená cena nebola dôsledkom protiprávneho úkonu odporcu, ale bola výsledkom zmluvného konsenzu medzi účastníkmi konania. Dodatok k zmluve o pripojení, ktorý sa týkal odkúpenia telekomunikačného zariadenia, je preto možné v tejto časti považovať za kúpnu zmluvu. Účastníci sa dohodli na kúpnej cene telekomunikačného zariadenia, ktorú síce označili ako tzv. akciovú cenu, ale podľa názoru súdu to bola dojednaná kúpna cena, čiže navrhovateľovi v dôsledku dojednania tejto ceny nemohla vzniknúť škoda. Podľa názoru súdu nemožno považovať za škodu spôsobenú odporcom to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľ predával telekomunikačné zariadenia za nižšiu ako „predajnú“ cenu. To, že navrhovateľ predpokladal, že počas 24-mesačnej doby viazanosti si „zhojí“ rozdiel medzi „predajnou“

cenou a akciovou cenou predmetného telekomunikačného zariadenia, bolo takisto súčasťou jeho obchodnej politiky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže neboli splnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, najmä nebol preukázaný samotný vznik škody, a ani súvislosť s konaním odporcu, súd návrh v časti uplatnenej náhrady škody a ušlého zisku zamietol.

Odporca požiadal súd, aby mu umožnil splácať dlžnú sumu v splátkach. Vzhľadom na vykonané dokazovanie o majetkových pomeroch odporcu, ako aj na výšku dlžnej sumy súd v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 druhej vety O.s.p. určil odporcovi plnenie v splátkach, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože každý z nich mal vo veci len čiastočný úspech. Úspech odporcu je vyšší než úspech navrhovateľa, avšak odporca o priznanie náhrady trov konania nepožiadala.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie písomne na Okresný súd Bánovce nad Bebravou do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., teda:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- odvolacím súdom má byť schválený zmier;

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.